

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

**1^Η ΜΑΗ 1886 - 1^Η ΜΑΗ 2008 122 χρόνια
τη ρόδα της ιστορικής εξέλιξης τη γυρνάει
η πάλη της εργατικής τάξης για την
κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου
από άνθρωπο.**

**Κόντρα στο συμβιβασμό, την ηττοπάθεια,
την ταξική συνεργασία.**

***Συνάδελφοι οικοδόμοι, εργαζόμενοι στα συναφή επαγγέλματα,
έλληνες και μετανάστες,***

Η 1^η Μάη παραμένει ορόσημο αγώνων και θυσιών. Προβληματίζει και διαπαιδαγωγεί τις νέες γενιές της εργατικής τάξης, φωτίζει το δρόμο των αγώνων μας.

Τιμούμε όλους τους ανώνυμους και επώνυμους αγωνιστές που δεν έσκυψαν το κεφάλι, αντιστάθηκαν στην ηττοπάθεια και το συμβιβασμό, έδωσαν τη ζωή τους για το δίκιο της τάξης μας.

Σφίγγουμε τα χέρια μας με τα χέρια των προλετάριων όλου του κόσμου. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους λαούς και τα κινήματα που βρίσκονται σε σύγκρουση με τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, τις δυνάμεις της οπισθοδρόμησης.

Συνάδελφοι,

Το χρόνο που πέρασε οι οικοδόμοι μαζί με όλους τους εργαζόμενους βρεθήκαμε αντιμέτωποι με μια σκληρή αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζει η κυβέρνηση της ΝΔ συνέχεια της ίδιας πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Στρατευμένη η κυβέρνηση, όπως και η προηγούμενη, στη στρατηγική της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας, πήρε τα πιο αντιλαϊκά, αντιδραστικά μέτρα για να επιταχύνει την αύξηση των κερδών του κεφαλαίου. Αυτό το στόχο υπηρετεί η ανατροπή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, που αυξάνει τα όρια συνταξιοδότησης, μειώνει τις επικουρικές συντάξεις, εμπορευματοποιεί την Υγεία, την Πρόνοια. Αυτό το στόχο εξυπηρετεί η αντιεκπαιδευτική πολιτική, η ιδιωτικοποίηση και υποβάθμιση της Παιδείας. Αυτή η πολιτική και τα κόμματα που την υπηρετούν είναι υπεύθυνα για την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, τα 10ωρα και 12ωρα στα εργοτάξια, τα χαμηλά μεροκάματα, την υπονόμευση και υποβάθμιση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας (ΣΣΕ), τα ανύπαρκτα μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, που στοιχίζουν δεκάδες ζωές συναδέλφων μας.

Συνάδελφοι,

Το ελπιδοφόρο μπροστά σ' αυτή την επίθεση του κεφαλαίου είναι οι μαζικοί, μαχητικοί αγώνες που αναπτύξαμε όλο τον προηγούμενο χρόνο. Η μαζικότητα, η μαχητικότητα, ο όγκος των απεργιακών συγκεντρώσεων και συλλαλητηρίων του ταξικού κινήματος, η ενίσχυση του Π.Α.ΜΕ., η ένταση της πολιτικοποίησης των αγώνων, οι δυσκολίες που συναντάει η κυβέρνηση να πάρει πιο αντιλαϊκά μέτρα, είναι θετικά στοιχεία που θα δώσουν ώθηση στην ανάπτυξη των αγώνων μας.

Συνάδελφοι,

Η ψήφιση του αντιασφαλιστικού νόμου δε σήμανε την αρχή του τέλους της αντεργατικής πολιτικής και επίθεσης. Αντίθετα, η επίθεση θα οξύνεται όσο οξύνεται ο ανταγωνισμός του κεφαλαίου προκειμένου να κάνει πιο φθηνή την εργατική δύναμη. Ήδη βρίσκονται στη διαδικασία επανάκρισης των ΒΑΕ, που σημαίνει αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης στα 65 χρόνια. Η υπονόμευση και υποβάθμιση των ΣΣΕ από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, με την υπογραφή της εξευτελιστικής σύμβασης του 1 ευρώ αύξηση, αποθρασύνει τις κατασκευαστικές εταιρίες και στις διαπραγματεύσεις για τη ΣΣ του κλάδου τα στυλώνουν πίσω από αυτή τη σύμβαση. Προσπαθούν να διαμορφώσουν μεσαιωνικές εργασιακές συνθήκες στους χώρους δουλειάς, καταπατώντας δικαιώματα και ΣΣ των εργαζομένων στον κλάδο. Η ανεργία, που είναι πλέον γεγονός στον κλάδο, θα φέρει μαζί της και μια σειρά συνέπειες όπως τη μείωση του ημερομισθίου, την καταστρατήγηση της ΣΣ, του ωραρίου, την αφαίρεση της ασφάλισής μας, την εντατικοποίηση της δουλειάς, την αύξηση των ατυχημάτων, την όξυνση του ρατσισμού.

Συνάδελφοι,

Κανείς πλέον δεν μπορεί να κλείνει τα μάτια μπροστά στην πραγματικότητα. Κανείς δεν δικαιούται να πει «δεν άκουσα», «δεν γνώριζα», «δεν ήξερα». Σήμερα έχουμε αποκτήσει όλοι εμπειρίες. Ξέρουμε όλοι ότι δύσκολα τα βγάζουμε πέρα. Γι' αυτό πρέπει να δώσουμε απάντηση στα εξής αμείλικτα ερωτήματα:

- Μπορεί αυτό το σύστημα της σήψης, της διαφθοράς, του ανταγωνισμού, να δώσει λύσεις στα προβλήματα της εργατικής τάξης;
- Μπορεί να δώσουν λύσεις κυβερνήσεις κεντροαριστερές ή κεντροδεξιές;
- Μπορεί η σημερινή πλειοψηφία της ΓΣΕΕ να οργανώσει αγώνες, να εμπνεύσει, να καθοδηγήσει την πάλη της εργατικής τάξης;

Με απόλυτη σιγουριά λέμε όχι. Δεν υπάρχει κοινωνικοπολιτικό σύστημα που να περνούν καλά και οι εργάτες και οι εργοδότες, οι καπιταλιστές. Γι αυτό η λύση, η ελπίδα βρίσκεται στην ανάπτυξη πολύμορφων σκληρών ταξικών αγώνων, στην ενίσχυση του ταξικού κινήματος, του Π.Α.ΜΕ., στην ενίσχυση του μετώπου της εργατικής τάξης, στο δυνάμωμα της συμμαχίας της εργατικής τάξης με τα άλλα εργαζόμενα στρώματα, των ΕΒΕ, των Αγροτών, στην κατάκτηση της εξουσίας από την εργατική τάξη και τους συμμάχους της.